

Regisztr Display és Plakátnyomda

Faludi Viktória

Jeles évfordulót ünnepel idén a Regisztr Plakátnyomda. A cég alapító tulajdonosa, Horváth Mihály június 17-én ünnepli hatvanadik születésnapját. Magyarország első, kimondottan plakátnyomtatásra specializálódott ofszetnyomdája, ahol már kezdettől fogva a szita- és a digitális eljárás is szerepet kapott, tapasztalatait kamatoztatva több szempontból is megújul.

Már több mint egy éve a „gyerekek”, ifjabb Horváth Mihály és Horváth Barbara vezetésével működik a nyomda, a fiatalos lendület új termékekkel és eljárásokkal is színesíti a nyomda kínálatát. Horváth Mihályt, a cég alapítóját kértük, foglalja össze a nyomda történetének azon részét, amivel megalapozta a mai sikereket és meséljen a jövőbeli tervekről.

Mire emlékszel legszívesebben a Regisztr Plakátnyomda „hőskorából”?

Az indulásra. Soha nem töprengtünk, szorongtunk azon, hogy sikeresek leszünk-e vagy sem, egyszerűen a legjobb tudásunk szerint tettük a dolgunkat. Annak idején eladtam a Duna-parti lakásunkat és az Opel Vectrámat, és abból indítottuk el a nyomdát. A '94-es választások kampányanyagainak jelentős része nálunk készült, és ami mókás, a politikai vetélytársak egyszerre is adtak megbízást. Ez sok szervezést és persze nem kevés diplomáciát igényelt.

Szakmai pályafutásom fontos epizódja volt a Cicero Nyomda megalapítása az Albert-Frankenthal nyloprint berendezéssel. A szakmai kihíváson túl a nyomógép méreteihez igazodó, óriási csarnok felkutatása is szép feladat volt. A csarnok tetejét kibontva, darukkal emeltettük be a gépet. Öt-hat téler és még ugyanannyi kamion hozta a Németországban leszerelt gép alkatrészeit. Mindezen bonyodalmak után azt a munkát elvesztettük, amire a beruházást létrehoztuk, keríteni kellett másikat..., de ez is sikerült. A telepítés során ráérezünk a nyom-



Horváth Mihály a fabetűkből kirakott József Attila: Születésnapomra című verséhez készített illusztrációja előtt

dagépszerviz szépségeire, kis időn belül Euro Nyomdagépszerviz néven vállalkozást indítottunk, és például a Szikra Lapnyomda rotációs gépét mi szereltük le.

Véletlen szerencse vagy tudatos piaci elemzés eredménye volt, hogy egy piaci résre találtak a plakátnyomtatással?

Egy kereskedő barátom alkalmi vételt kínált: egy A0-ás, négyszínes Planétát. Mivel Budapesten akkor nem volt ilyen méretű nyomógép és a kötéseti továbbfeldolgozás gépeire sem tudtunk még 1992 szeptemberében beruházni, kézenfekvő volt a plakátok és nagyformátumú termékek kivitelezése.

A nagy méret következő állomását a dupla A0-ás Svecia szitagépek, majd ezt követően a digitális berendezések jelentették. Ezzel nálunk – a nagyformátumú nyomtatás területén egyedülállóan – mindhárom technológia folyamatos üzemmódban működik.

Közgazdász barátom mondta, hogy nagyon okosan fejlesztünk, mert mi mindig termékfejlesztésben gondolkodunk. Soha nem a pénz, hanem a siker motivál. Szerencsére nem voltam

olyan élethelyzetben, hogy szűkölködnünk kelljen. Eddigi életem során többnyire inkább elégedett voltam, és jól éreztem magam. Egy kedves kereskedő barátom mondta, arra vigyázz, hogy soha ne legyél a pénz rabszolgája, hanem a pénz legyen a te szolgád. Ezt meg is fogadtam.

Kinek vagy minek vagy hálás az elért sikerekért?

Elsősorban a jó Istennek. Bár nem vagyok egy templomba járó ember, de a magam módján hiszek...

A másik fontos dolog a szerencse, amiért különösen hálás vagyok. Kamasz koromban olvastam egy érdekes cikket az antwerpeni gyémántközpontról, ami nagy hatással volt rám. Ott az üzletek az évszázados hagyományoknak megfelelően szóban kötöttek. Vételi ajánlat esetén a közvetítő lepecsételt borítékba zárja a lekötött gyémánthalmocskát, és engedélyt kér a tulajdonostól az ajánlat elfogadására. Az üzletkötést két jiddis szó: „Mazel und Broche” (Szerencse és Isten áldása) pecsételi meg. Ha valaki nem állná adott szavát, kilitkítják az antwerpeni piacról, de a világ minden gyémánttőzsdejéről is.

Nagyon sokat köszönhetek a kollégáimnak, akik segítettek a munkámat, a megrendelőinknek, akik lehetőséget adtak arra, hogy megmutassuk, mit tudunk, és nem utolsósorban a konkurenciának, hogy folyamatos fejlődésre inspiráltak.

Nagyon örülök még annak a ténynek is, hogy a „Gara-tanszéken” végezhettem, kiváló tanáraink és mentoraim voltak: Losonczy György, Jászkuti László, Endrédy Ildikó, Schulz Péter, Szilágyi Tamás személye a mai napig meghatározó szakmai és emberi kapcsolatot jelentenek nekem.

Ha most kezdenéd, mi az, amit feltétlenül ugyanúgy tennél, és mit csinálnál másképp?

Szerintem minden úgy jó, ahogy van. Ez nem azt jelenti, hogy tökéletes volt minden, sőt..., csak annyit jelent, így kerek az életemnek ez a fele, vannak kudarcok, hiányok is, de ezek kellettek, mert ezekből sokat tanultam.

Milyen útravalót adtál a gyerekeidnek a cég vezetéséhez és a nagybetűs élethez?

Lehetőséget kaptak arra, hogy megtanulják a szakmát, és éltek is vele. A lányom is és a fiam is dolgozott a szita- és ofszetgépeken, segédkezett a



legegyszerűbb és később a nagyobb tudást igénylő feladatoknál is. Ma már úgy vezetik a nyomdát, hogy meg tudják becsülni a kétkezi munkát, tudják, mennyit várhatnak el és kérhetnek számon a dolgozóktól.

Elégedett vagy-e az eredményekkel?

Nem vagyok elégedett a gazdasági eredményeinkkel, de a szakmai eredményekkel igen. Kacérkodtam egy új üzemcsarnokkal, de végül úgy döntöttünk, hogy maradunk itt. A nyomdagépvásárlásoknál az ismeretségi körömben mi voltunk az egyetlen cég, aki pályázat nélkül fejlesztett... Itt még vannak tartalékaink, de a lányomnak és fiamnak is kell némi kihívás. Vágyom arra, hogy egész nyáron a Balatonnál tölthessem az időt, így lassan, ha visszavonulok a munkától teljesen, nyugodtan bízom rájuk a nyomdát, minden az ő feladatuk lesz.